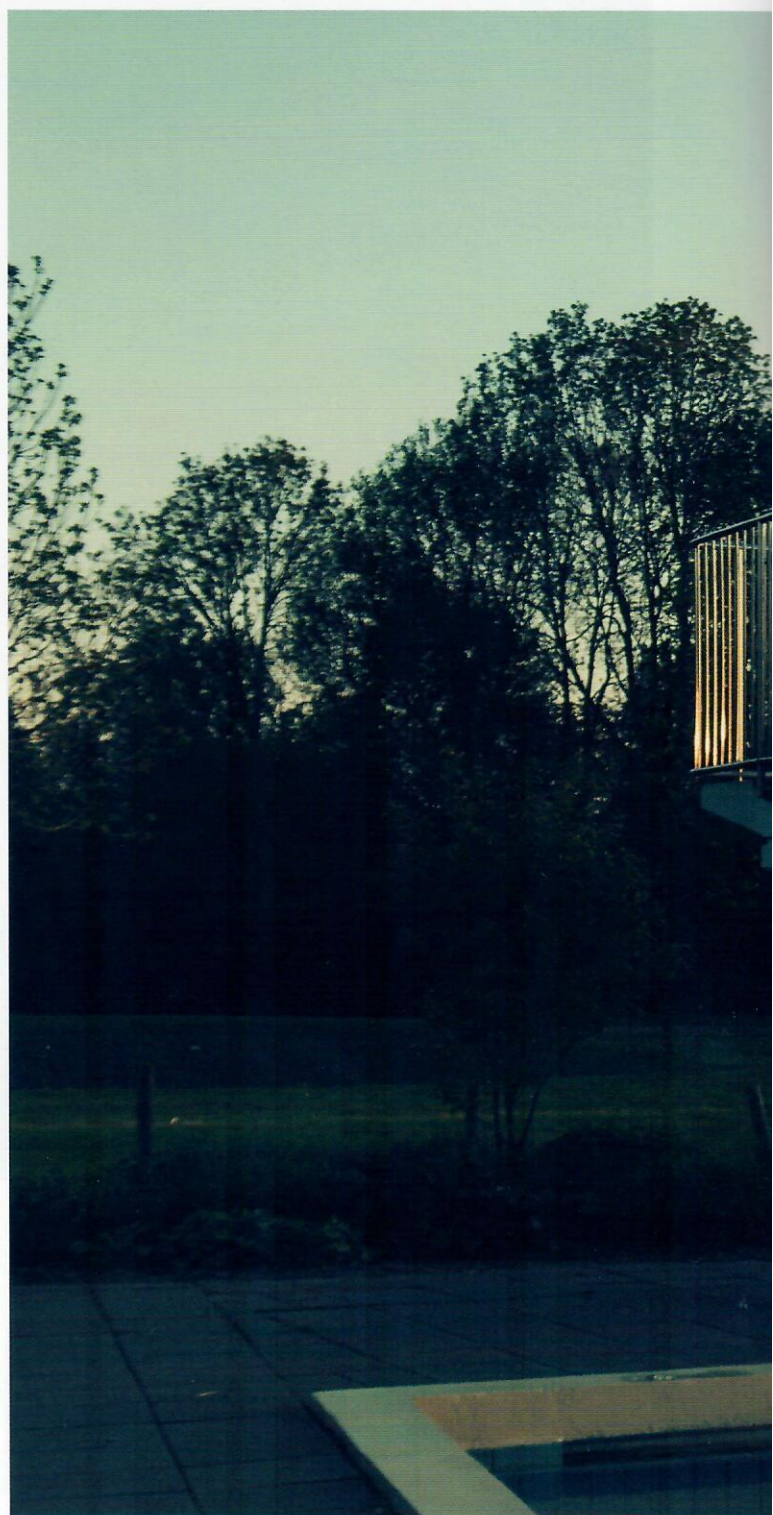


# De keerzijde van de Amerikaanse droom

Christine Mooijer

Hoe is het om op te groeien met de Amerikaanse droom als voorbeeld? Een wereld waarin alles maakbaar lijkt en succes het hoogste goed is. En wat als die droom voor jou niet uitkomt? Is het dan je eigen schuld? Vragen waar fotograaf Christine Mooijer, net als veel millennials met haar, mee worstelt. De vragen vormen het thema van haar fotografie.

door **Diana Bokje**



© Christine Mooijer, Dive



3.8M

3.8M



Christine Mooijer, Green

“ De eenzaamheid van de geportretteerde staat voor mijn eigen worstelingen met de realiteit



Christine Mooijer groeide op in een maatschappij waarin zich steeds meer online afspeelt. Een virtuele wereld waarin iedereen de meest perfecte versie van zichzelf presenteert. Deze volmaakte wereld vormde haar referentiekader voor het echte leven. Toen ze er uiteindelijk achter kwam dat het echte leven niet is zoals films, tijdschriften en social media dat voorspiegelen, veroorzaakte dat een heftige teleurstelling die uiteindelijk tot een depressie leidde. Mooijer staat niet alleen in haar gevoel. Veel van haar generatiegenoten herkennen zich hierin. “Hoewel niet alleen millennials het streven naar perfectionisme en de druk van een maakbare wereld voelen, denk ik dat mijn fotografie vooral deze generatie aanspreekt. Het is heel vermoeiend om steeds te moeten laten zien dat je perfect bent en je de wereld hiervan het bewijs moet voorschotelen, terwijl in werkelijkheid je leven lang niet altijd zo mooi is. Dit scheidt steeds hogere verwachtingen. Je kunt alles worden wat je wilt. Als dat niet lukt, is het jouw falen. Het is jouw schuld dat je het niet hebt gehaald. De coronacrisis heeft dit niet veranderd en misschien zelfs versterkt. Hoewel de pandemie iedereen overviel en je er weinig aan kunt doen, blijft nog steeds de druk uit de maatschappij om te presteren, om desnoods iets anders te doen. Als je niet uit de crisis komt zonder dat je op z'n minst een boek hebt geschreven, doe je iets verkeerd.”

#### **Prestatiedruk**

In de serie *Under Pressure* verbeeldt Mooijer het nastreven van de droom en de ontgoocheling wanneer je die moet opgeven. De filmische beeldtaal die ze daarvoor gebruikt, versterkt het Hollywood-gevoel. De verwijzing naar de Amerikaanse droom zien we terug in een aantal stereotypedecors, zoals een luxe zwembad, een theater en een witte Cadillac. Veel bezongen symbolen van het geslaagde leven. De vrouwen in beeld tonen de desillusie. Stuk voor stuk kijken ze met een misnoemde houding weg in de verte, waar ze in hun hoofd afscheid nemen van de flarden van de droom die zij najaagden. In de meeste filmstills zijn de hoofdpersonen gevangen in een beweging. Je hebt het gevoel dat er net iets is gebeurd en er zo meteen nog iets gaat gebeuren. Maar in tegenstelling hiermee zijn de personages in Mooijers fotografie bevroren. Verstild staan ze in het landschap. “Ik heb vaak het gevoel dat ik stil sta in mijn leven. Iedereen in mijn omgeving beweegt verder en ik blijf op een bepaald punt hangen. Het is ook een referentie naar het feit dat het je eigen schuld is wanneer je je doel niet haalt. Misschien beweeg je dan wel niet genoeg. Verlamd door de prestatiedruk.”

#### **Vluchten**

Haar fotografie is een middel om met de druk en de desillusie om te gaan. De verhalen die ze vertelt zijn persoonlijk, zoals haar afstudeerproject *Soliloquy*. Bevroren filmstills waarin de personen in gedachten verzonken zijn en zich niet bewust lijken van de wereld om hen heen. De term ‘soliloquy’ komt uit de theaterwereld en betekent het hebben van een monoloog met jezelf.



Christine Mooijer, No New Messages

“Het project gaat over verschillende manieren waarop je kunt vluchten uit de realiteit. Bijvoorbeeld bij een film in de bioscoop of tijdens het reizen. Tijdelijke ontsnappingen aan de stressvolle samenleving. Maar uiteindelijk moet je altijd weer terugkeren naar de werkelijkheid. De eenzaamheid van de geportretteerde staat voor mijn eigen worstelingen met de realiteit. Tegelijkertijd was het ook een reflectie op mijn eigen reis. Ik ben niet meer dezelfde persoon als ik was toen ik begon aan de ontdekkingsstocht naar mijzelf. Mijn fotografie heeft daarin geholpen.” Dit zie je terug in de foto’s. Gedurende de serie neemt het zelfvertrouwen toe en in de laatste foto zien we de hoofdpersoon op haar rug, de schouders ontspannen, met twee koffers in de hand, hoopvol op weg naar een nieuwe toekomst.

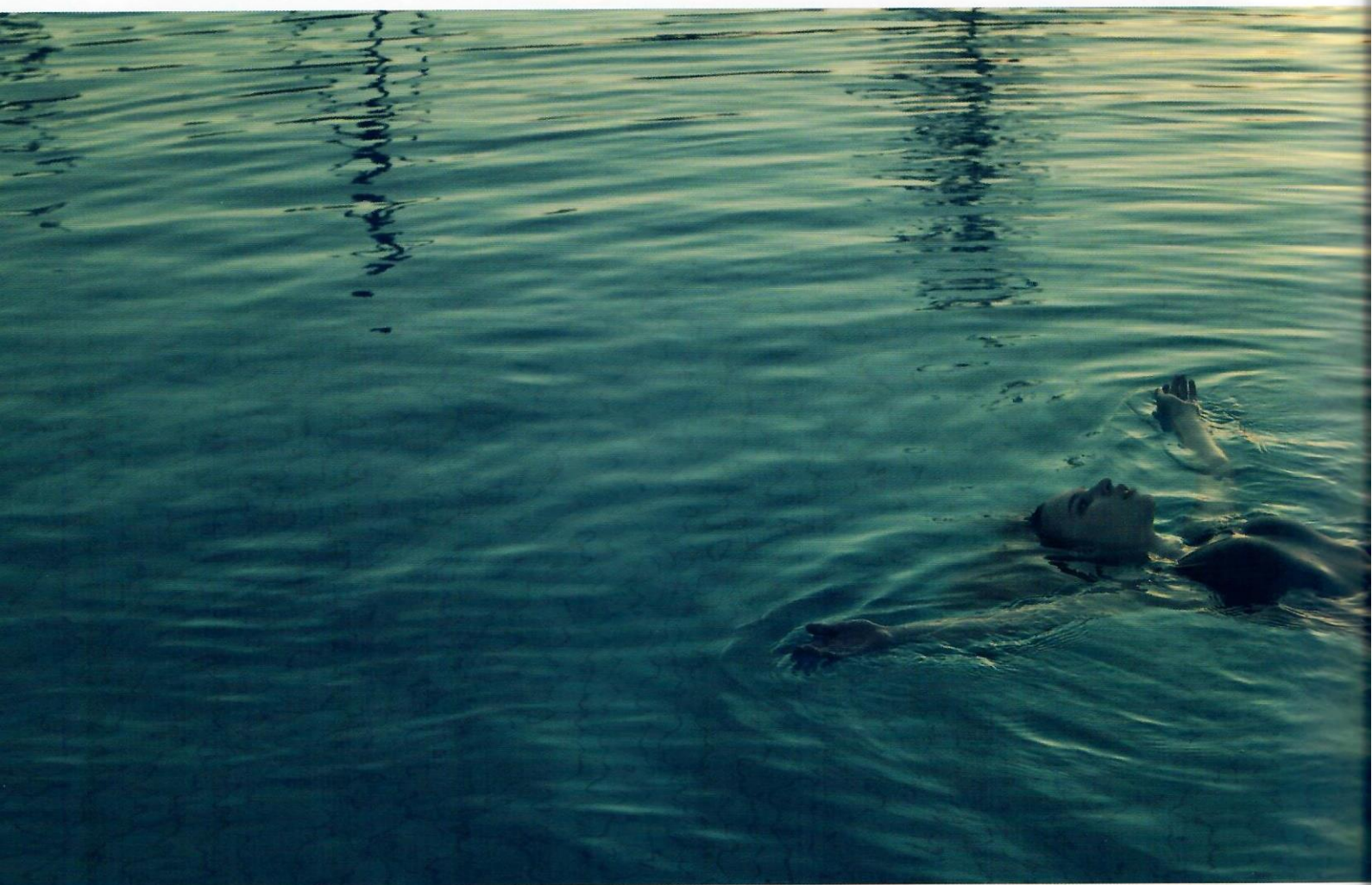
### **Oplichterssyndroom**

Hoewel Mooijer in elke foto andere personen vastlegt, zijn al haar beelden ook zelfportretten. Juist wanneer je de druk van de maatschappij voelt om te presteren, is het dapper om met dit verhaal naar buiten te treden. “Voor mij is het belangrijk om de andere kant van de medaille te laten zien. Alle vrouwen die ik heb gefotografeerd zitten met dezelfde frustraties. Het zijn eigenlijk dubbelportret-

ten waarin zowel hun gevoel als mijn eigen gevoel is gevangen. Juist vrouwen zijn vaak bang dat ze niet goed genoeg zijn in wat ze doen. Ze hebben last van het zogenoemde oplichterssyndroom: het gevoel dat elke prestatie eigenlijk onverdiend is. Ik wil graag laten zien dat ze hierin niet alleen zijn. Ik had vroeger altijd het gevoel dat ik de enige in mijn omgeving was die dit ervaarde. Het is prettig om te weten dat het niet vreemd is om die druk te voelen. Dat het oké is. Ik hoop dat ik kan bijdragen om hierin verandering teweeg te brengen. De wereld is niet perfect of maakbaar. Hoe meer mensen dat laten zien, des te beter het is. Gelukkig zie ik wel een kentering op social media en durven steeds meer mensen een eerlijker beeld te laten zien.”

### **Contradictie**

Haar fotografie laat haar worsteling zien om te ontsnappen aan de Amerikaanse droom. De contradictie is dat Mooijer, juist doordat ze haar verhaal op een universele manier weet te verbeelden, nu succes heeft met haar fotografie. Binnenkort is haar werk zelfs te zien in de Agora Gallery in Chelsea, hartje Manhattan, New York. “Mijn droom is opeens werkelijkheid. Hoewel ik het pas geloof als ik het met mijn eigen ogen zie.”



© Christine Mooijer, Swim

Christine Mooijer (1990) studeerde in 2018 af van de opleiding Toegepaste Fotografie en Beeldcommunicatie aan de Fotovakschool. Zij werd geselecteerd voor GUP's New talent 2019, maakt deel uit van de Fresh Eyes selectie van 2020 en was genomineerd voor de DuPho SO Student Award 2019.  
[www.christinemooijer.nl](http://www.christinemooijer.nl)